

14-10- ΟΡΘΡΟΣ

ΟΣΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ

ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἦχος ♪ Πα

^{χ⁵M}
^π_q ^Π
^Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ
^Π ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
^Π
 Κυ ρι ου ^π_q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^Π
^π_q ^Π
^Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
^Δ
^Δ ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο
^Π
 νο μα τι Κυ ρι ου ^π_q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον (Παλαιόν)

ᾠχος α'. Ἐν Ἰορδάνῃ...

Τῆς χαμαιζήλου τρυφῆς σοφῶς τὴν ἀπόλαυσιν, ὑπεριδοῦσα πρὸς θεῖα ἥρθης σκηνώματα, καὶ τῶν ἰάσεων τοῖς πιστοῖς πηγὴν κατέλιπες, τὸ ἱερὸν σου σκῆνος Μῆτερ πανεύφημε, Καλλικρατείας τὸ καύχημα τὸ σεπτόν, καὶ βεβαία προστάτις Παρασκευή. Μὴ παύσῃ θερμῶς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲν πρεσβεύουσα.

Ἀπολυτίκιον (Παλαιόν)

Ἐν Ἰορδάνῃ...

ᾠχος 4 Πα

^{χ π}
^π
⁹ Τῆς χα μαι ζη λου τρυ φης σο φως την α
 πο λαι σιν ^Δ υ πε ρι δου σα προς θει α
 η ηρ θης σκη νω μα τα ^π και των ι α σε
 ων ⁺ τοις πιστοις πηγην κα τε λι πες ^Δ το ι
 ε ρον σου σκη νος Μη η τερ πανευφημε ^π

Καλ λι κρα τει ας το καυχη μα το σε πτον
 και βε βαι α προ στα α τις Πα ρα σκευ η Μη
 παυ ση θερ μως Χρι στω τω Θε ω υ περ η
 μων α ει πρε σβε ευ ου ου σα

Δόξα.

Ἐτερον.

Ἦχος α'. Τῆς Ἐρήμου πολίτης

Ὡσπερ βλάστημα θεῖον ἐπιβάται τιμῶσί σε, καὶ ἡ Καλλικράτεια Μητέρα ὡς προστάτιν καὶ ἔφορον· παρέχεις γὰρ αἰεὶ Παρασκευή, ὡς χάριν κεκτημένη ἐκ Θεοῦ, τῆς θερμῆς σου προστασίας τὰς δωρεάς, τοῖς εὐλαβῶς βοῶσί σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα.

χ^π
π^π
q

Ὡσπερ βλα στη μα θει ον Ε πι

βα ται τι μω σι σε και η Καλ λι κρα τει α

Μη τερ ως προστατιν και ε φορον πα ρε χεις
 γα ρα ει Πα ρα σκευ η ως χα ριν κε κτη με νη
 εκ Θε ου της θερ μης σου προ στα σι ι ας τας
 δω ρε ας τοις ευ λα βως βο ω σι σοι δο ξα
 τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δο ξα τω σε
 στε φα νω σαν τι δο ξα τω ε νε ρ γουν τι
 δι α σου πα σινι α α μα α τα
 Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἦχος α'

Του Γα βρι η λ φ θε γ ζα με νου σοι Πα ρ θε
 νε το χαι αι ρε συν τη φω νη ε σα ρ κου το
 ο των ο ο λων Δε σπο της εν σοι τη α γι α

Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος Δα βιδ ε
 δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρανων βα στα
 σα σα τον Κτιστην σου δο ζα τω ε νοι κη σαν
 τι εν σοι δο ζα τω προ ελ θο ον τι εκ σου
 δο ζα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του

 το κου σου ου ου

Μετὰ τὴν α΄. Σπυχολογίον. Κάθισμα.

ᾠχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς δῶρον ἐκλεκτόν, τὸν σὸν βίον Ὅσια, προσήγαγες Χριστῷ, καθαρᾷ διανοίᾳ· αὐτῷ γὰρ ἐκ νεότητος, ὀλικῶς ἠκολούθησας· Ὅθεν μέτοχος, τῆς οὐρανῶν βασιλείας, ἀναδέδειξαι, Παρασκευὴ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα... **Καὶ** νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὡς τέξασα Χριστόν, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, καὶ μείνας ἀγνή, μετὰ τόκον τὸν θεῖον, ἀπαύστως καθικέτευε, Θεοτόκε Πανύμνητε, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσιν, ὥς ἂν χάριτος, τῆς θεϊκῆς πληρωθῶμεν, οἱ σὲ μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β΄. Σπυχολογίον. Κάθισμα.

ᾠχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Γονέων τὴν ὕπαρξιν, καταλιποῦσα σεμνή, ὁσίως ἐβίωσας, ἐν ταπεινώσει πολλῇ, καὶ πόνοις ἀσκήσεως· ἔνθεν σκεῦος χαρίτων, οὐρανίων ἐδείχθης, νύμφη δὲ τοῦ Σωτῆρος ὥς παρθένος φρονίμη, διό σε μακαρίζομεν, Παρασκευὴ θεόληπτε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεὸν σωματώσασα, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐθέωσας Ἀχραντε, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν Πανύμνητε· ὅθεν τούτου τῷ πόθῳ, τὴν ψυχὴν πτερωθεῖσα, ἔλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ, πολιτεία ἀμέμπτῳ, Παρασκευὴ ἡ Ὁσία· διὸ καὶ δεδόξασται.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα

Ἦχος δ', Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀφθαρσίας τὴν στολήν, ἐνδεδυμένη εὐπρεπῶς, εἰς νυμφῶνα τῆς ζωῆς, οἷα παρθένος ἐκλεκτῆς, λαμπαδηφόρος Παρασκευὴ εἰσῆλθες· ὅθεν τὸ σεπτόν, καὶ θεῖον σῶμά σου, ἄφθαρτον ἡμῖν, καὶ πλήρες χάριτος, μετὰ ταφὴν πολυχρόνιον δέδωκας, τοῖς εὐλαβῶς σε γεραίρουσιν, εὐωδιάζον, καὶ ἀναβλύζον, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως ἐν σαρκί, τὸν τῶν αἰώνων Ποιητήν, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, κυοφορήσασα Ἀγνή, τὴν τοῦ Ἀδὰμ. ἐξηφάνισας κατάραν· ὅθεν τῷ φωτί, τῆς τούτου χάριτος, ἤνυσεν. καλῶς, τὸν βίον ἅπαντα, Παρασκευὴ ἡ Ὁσία δοξάζουσα, τὰ ὑπὲρ νοῦν μεγαλεῖά σου. Ἀλλ' ὦ Παρθέने, Θεογεννήτορ, ρῦσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἑχου.

Ἑχρος^{Γτος}

^Γχ^B
⁶λ⁶ Εκ νε ο τη το ος μου ^Δδ^Γ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶λ⁶ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου ⁶λ⁶ Δίς ⁶λ⁶
⁶λ^B Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶λ⁶ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθ^Γεα πε ζη ραμ με νοι ⁶λ⁶ Δίς
^Γχ^B
⁶λ⁶ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶λ⁶
^Π^B
⁶λ⁶ Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
^Γ^Π^B
⁶λ⁶ ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β
 6 λ 6 λ
 ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

6 λ
 κρυ φι ως

Μ Β
 6 λ 6 λ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

6 λ
 τον αι ω νων α μην

Π Β
 6 λ 6 λ
 Ἁ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

Π Β
 6 λ 6 λ
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

6 λ 6 λ
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

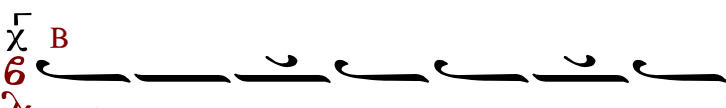
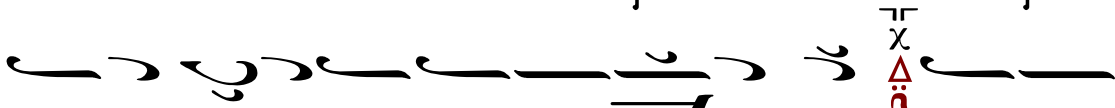
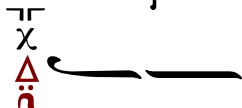
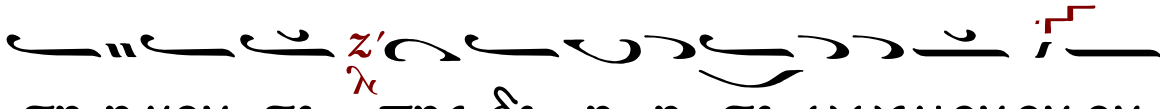
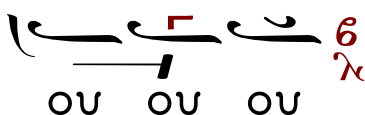
Προκείμενον Ἦχος δ'

Β
 6 λ 6 λ
 Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι

6 λ 6 λ
 ον και προ σε σχε μοι και ει ση κου σε της

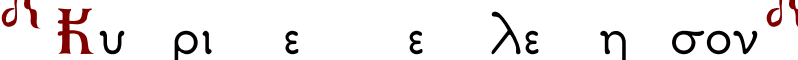
6 λ (Δίς)
 δε η η σε ως μου

Στιχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

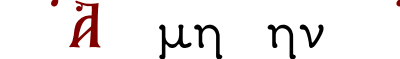
Τό τρίτον. ^Γχ ^Β
^Ε ^Λ **Υ** πο με νων υ πε μει

να τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι ^Γχ ^Δ και ει

ση η κου σε ^Ζ ^Λ της δε η η σε ω ως μου ου ου

ου ου ου ^Ε ^Λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

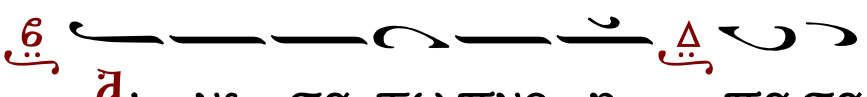
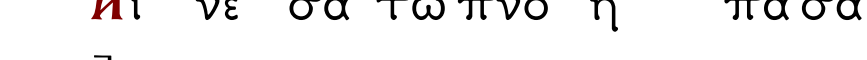
Ὁ Χορός: ^χ ^N
 Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 Ἀ μη ην

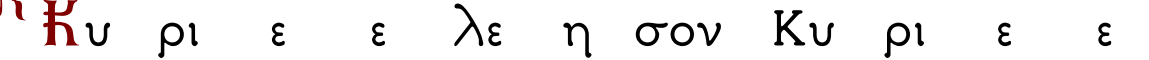
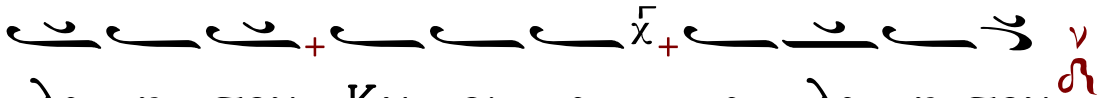

Π α α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον
 Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώσῃναι .. Ὁ χορός:

^χ ^N
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
καὶ τῷ Πνεύματι σου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δοξα σοι Κύριε Δοξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις της σης Οσι ιας πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μωων εγκληματων

α α σα της πε πο θη με νης α α αυ του

θε ε ε ας λαμπρο φανω σ η ξι ω ω σαι κα

λως τον δρο ο μο ο ον τε λε ε ε σα α α α

σα Αλλ ως των πο ο νων τας α μοι βας

κο μι ι ι ζο με ε ε νη α δι α λειπτως

ι κε τε ευ ε ε Μη η η τερ υ πε ερ

τω ων τι μω ω ων τω ω ων σε ε ε ε

ε

Οἱ Κανόνες·

Κανών τῆς Θεοτόκου

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν

Ἦχος λ̣α̣ —² Γα

^{χ̣} ^N ^Γ ^N ^Π
^Γ ^α ^Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ^α και
 την Αι γυ πτι ι αν ^N ^Μ μο χθη ρι αν δι α φυ γων
^Γ ^α ο Ι σρα η λι της α νε βο ο α ^{χ̣} ^{λ̣} τω
 λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν ^N ^Γ ^α Δις
^Γ ^α ^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^α
^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ ^α
^α ^Π Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ^α
^Π ^N ^Γ ^α
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των ^N ^Γ ^α Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε ^{χ̣} ^{λ̣}

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρα τ του σι προ σβο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την ψυ

χη ν ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την

του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τεινω

και την ψυχην και την διανοιαν

Υπερ αγια Θεο το κωσωσον

η μας

Νοσουν τα το σωμα και την ψυχην

επισκοπης θειας και προνοιας της παρα

σου αξιωσον μονη Θεο μητορ

ως αγαθη αγαθου τε λοχευτρια

Εἶτα οἱ κανόνες. τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράσχου μοι Κύριε, ἐν τῇ ἀνοίξει τοῦ στόματος, σοφίαν καὶ δύναμιν, λόγου Φιλάνθρωπε, τὴν Ὁσίαν σου, Παρασκευὴν ὑμνῆσαι, τὴν σὲ μεγαλύνασαν, βίου λαμπρότητι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμέμπτως ἐδούλευσας, ἀπὸ νεότητος πάνσεμνε, ἡθῶν καθαρότητι, καὶ ἐναρέτῳ ζωῇ, τῷ νυμφίῳ σου, Παρασκευὴ Ὁσία, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, γνώμη θεόφρονι.

Δόξα...

Ρωσθεῖσα τῇ χάριτι, τῆς θεϊκῆς ἀγαπήσεως, γονέων παρέδραμες, τὸ φίλτρον πάνσεμνε, καὶ θεόληπτος, ἀπὸ παιδὸς ἐδείχθης, Θεὸν θεραπεύουσα, ἐνθέοις πράξεσι.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἀφράστως κυήσασα, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως, Παρθένε Πανάμωμε, ἰσχὺν καὶ δύναμιν, Κόρη δέδωκας, Παρασκευῇ τῇ θείᾳ, νικῆσαι τὰ θήρατρα, τοῦ πολεμήτορος.

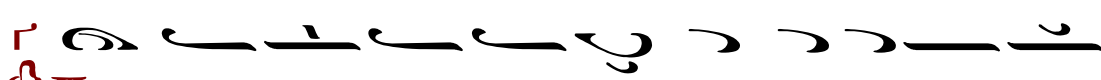
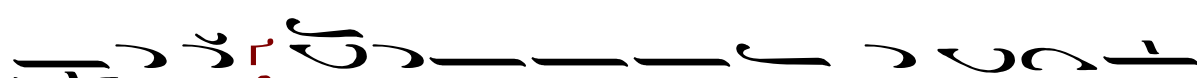
Κανών τῆς Θεοτόκου

Ὡδή γ'

Οὐρανίας ἀψίδος...

Ἦχος πᾶ' ρ

^ΓΧ^Μ ^Γ
^Γ Ου ρα νι ας α ψιδος ο ρο φου ρ γε Κυ
^Γ
 ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ με
^Δ
 στε ρε ω σον εν τη α γα πη τη ση των ε
^Γ
 φε των η α κρο της των πι στων το στη ρι γ
^Δ
 μα μο νε φι λαν θρω πε ^Δις
^Γ
^Γ Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ
 η μας

^Γ
^Γ Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
^Γ
 τι θη μι Σε Θε ο γεν νη το ρ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ_q προς τον λι με να σου ^Δ_q

των α γα θων η αι τι α ^Γ_q των πιστων το

στηριγμα ⁺ μο νη πανυμνη τε ^Γ_q

^Γ_q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ_q

^Γ_q Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον ^Γ_q και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_q

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ_q τον Χριστον ε

κυ η σας ⁺ μο νη παναχραν τε ^Γ_q

^Γ_q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χα λε παις αρ ρω σταις και νο σε ροις πα

θρε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρθε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πησε γι νωσκω ϥη σαυ ρον Πα να μω με
 + τον α δα πα νη τον

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε...

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυνέσει θεόφρον κοσμουμένη, ὡς ἤκουσας
Μῆτερ νουνεχῶς, Εὐαγγελίου ρήσεων, πληρῶσαι
ταύτας ἔσπευσας, ἀρνησαμένη ἅπαντα,
Παρασκευὴ παμμακάριστε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυρίου τοὺς λόγους ἐκπληροῦσα, ἡρνήσω
σαυτὴν Παρασκευή, καὶ τὸν Σταυρόν σου
ἄρασα, κόσμῳ παντὶ ἐσταύρωσαι, καὶ τοῦ
Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν, ἀσκητικῶς ἠκολούθησας.

Δόξα...

Ενάρετον βίον ὑπελθοῦσα, ἀγάπη
ἐκλάμπεις δαφιλεῖ, καὶ τὸ οἰκεῖον ἔνδυμα,
ἀπόροις Μῆτερ δέδωκας, στολὴν τὴν
ὑπερκόσμιον, τῇ σῇ ψυχῇ ἐξυφαίνουσα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Υψίστου πυρίμορφος καθέδρα, ἐδείχθης
Παρθένε ἀληθῶς, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα,
Χριστὸν τὸν πάντα φέροντα· διὸ κάμὲ
ἀπάλλαξον, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀλάστορος.

Κάθισμα.

Ήχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀπαθείας λαμπρυνθεῖσα τῇ αἵγλῃ, λειμῶν εὐώδης ἀρετῶν ἀνεδείχθης, Παρασκευὴ Ὅσια θεοτίμητε· ὅθεν σου τὸ λείψανον, τιμηθὲν ἀφθαρσία, βρύει τὰ ἰάματα, καὶ πιστοὺς ἀγιάζει, οὗ τῶν θαυμάτων Μητὲρ δαψιλῶς, ἡ Μολδαβία, τρυφῶσα γεραίρει σε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεογεννήτορ Ἀειπάρθενε Κόρη, Ἀγγέλων δόξα καὶ βροτῶν σωτηρία, καὶ πεπτωκότων θεία ἐπανόρθωσις, ἔγειρόν με κείμενον, ἐν βυθῷ ἁμαρτίας, καὶ τὸν νοῦν μου κάθαρον, ἐννοιῶν ἀκαθάρτων, ἵνα ρυσθῶ μελλούσης ἀπειλῆς, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, σωθεὶς ὁ ἰκέτης σου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς δοξασθεῖσα δωρεᾷ τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν,
 Παρασκευὴ τῇ ἐναρέτῳ πολιτεία σου, Ἀφθαρσία
 τὸ σὸν σκῆνος ἐθαυμαστώθη. Ἀγιάζον τοὺς
 προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου. Τῇ ἐν τούτῳ
 ἐνοικούσῃ θείᾳ χάριτι. Καὶ βοῶντάς σοι, χαίροις
 Μῆτερ ἰσαγγελε.

Οἶκος

Ἄγγελος ἐν τῷ κόσμῳ, ἰσαγγέλῳ σου βίῳ,
 ἐδείχθης Παρασκευὴ Ὅσια· διό σου τὴν ἁγίαν
 ζωὴν, δι' ἧς Χριστῷ τῷ Σωτῆρι νενύμφευσαι,
 γεραίροντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμέν σοι
 συμφώνως·

χαῖρε τὸ σκεῦος τῆς παρθενίας
 χαῖρε ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας
 χαῖρε τῶν ὁσίων παρθένων ὠράϊσμα
 χαῖρε τῶν ἁγίων γυναιῶν διάδημα
 χαῖρε κλέος καὶ ἀγλάϊσμα Ὁρθοδόξων
 εὐσεβῶν

χαῖρε ἄνθος εὐωδέστατον κώμης τῶν
 Ἐπιβατῶν

χαῖρε Καλλικρατείας θαυμαστή πολιοῦχος
 χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας μυστικῇ λαμπαδοῦχος
 χαῖρε λειμῶν ἀπαθείας εὖοσμος

χαῖρε πιστῶν προστασία ἔνθεος
 χαῖρε Χριστοῦ καλλιπάρθενος νύμφη
 χαῖρε λαοῦ Χριστωνύμου ἡ νίκη
 χαίροις Μῆτερ ισάγγελε.

Συναξάριον.

Τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας
 Μητροῦς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς νέας, τῆς ἐξ
 Ἐπιβατῶν τῆς Θράκης.

Σπῆχ.

Παρασκευὴν ὡς σκεῦος ἐκλελεγμένον
 Χριστὸς τίθησιν ἐν ταμείῳ τοῦ πόλου.

Δεκάτη τετάρτη Παρασκευὴ τόνδε λέλοιπε
 βίον.

Αὕτη ἡ μακαρία ἦν τῷ δεκάτῳ αἰῶνι, γεννηθεῖσα ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ
 εὐπόρων, ἐν πνι κώμῃ τῆς Θράκης, ἧς ἡ κλῆσις Ἐπιβάται. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας
 ἠγάπησεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τὸν νυμφίον τῶν ψυχῶν Σωτῆρα Χριστόν, ᾧ καὶ
 νυμφευθεῖσα, ἠκολούθησεν ἀσχέτῳ ἔρωτι, ὡς παρθένος φρονίμη καὶ ἐκλεκτή, εὐποιΐαις
 καὶ νηστεύαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ ἀδιαλείπτοις προσευχαῖς σχολάζουσα. Λιποῦσα
 τοκεῖς καὶ πατρίδα, παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Χαλκηδόνι καὶ Ἡρακλείᾳ,
 τὰ κρείττω ἀναζητοῦσα καὶ δρεπομένη. Εἶτα τοὺς ἀγίους καταλαβοῦσα Τόπους, καὶ ἐν
 πνι γυναικείῳ Μοναστηρίῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἰορδάνου ἔρημον, εἰσελθοῦσα, πλείστοις
 ἔτεσιν ἐν αὐτῷ ἠγωνίσσατο. Μεθ' ὃ ἐπανῆκεν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ ἐκεῖθεν τὴν
 κατὰ τὴν Θράκην κώμην Καλλικράτειαν καταλαβοῦσα, ἐκοιμήθη τὸν ὁσίοις πρέποντα
 ὕπνον, τελέσασα τῆς ὁσίας ἀσκήσεως τὸν κάλλιστον δρόμον.

Ἐκεῖτο τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον οὐχ ὀλίγοις ἐνιαυτοῖς ὑπὸ γῆν· καὶ ἐπαλλήλως
 ἐπιστᾶσα κατ' ὄναρ ἡ Ὁσία εὐλαβεῖ πνι ἀνδρί, ἀπεκάλυψε τοῦτο, ὅπερ ἀνακομισθὲν
 σῶον καὶ ἀδιάφθορον, καὶ πλήρες οὐρανόου εὐωδίας καὶ χάριτος, ἐξέπληξε τοὺς
 εὐσεβεῖς· πλείστας γὰρ ἰάσεις ἀνέβλυσεν· νῦν δὲ σώζεται ἐν τῇ πόλει Ἰασίῳ τῆς τῶν
 Μολδαβῶν χώρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου,
καὶ Κελσίου.

Στίχοι.

Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Θεῷ προσῆξε Ναζαρηνῷ τὸ ξίφος.

Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτῃ γε
τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ
τοῦ Ἀγιοπολίτου.

Στίχοι.

Ἀπῆλθε Κοσμᾶς ἔνθα πᾶσα τερπνότης,
Μέλη λιπῶν τέρποντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Σιλβανοῦ.

Στίχοι.

Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὴν ξίφος,
Κάντεῦθεν ὥφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀυσελάμου.

Στίχοι.

Τὸ πῦρ ὑπελθὼν ἐνθέῳ ζήλῳ Πέτρος,
Τὸ τῆς πλάνης πῦρ σβεννύει τῆς δυσθέου.

Ο ἅγιος Εὐθύμιος ὁ νέος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκη
ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀγωνισάμενος,
τελειοῦται.

Οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα Μάρτυρες οἱ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ
Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ^{τος} λ

Ὠδὴ α'. ^{πλ} ⁶ ^λ ^B ^Α νοι ζω το στο μα μου και

^B ⁶ ^λ ^M ^Γ πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε

^B ⁶ ^λ ^M ^Γ ρευ ζομαι τη Βα σι λι δι Μητρι και ο

^Π ^π ⁹ ^M ^Γ φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ ρι ζων και α α

^B ⁶ ^λ ^Γ σω γη θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὠδὴ γ'. ⁶ ^λ ^Γ ^π ⁹ ^M ^Γ τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο

^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη

⁶ ^λ ^Γ ^π ⁹ ^M ^Γ θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον

^π ⁹ ^M ^Γ ^π ⁹ ^M ^Γ στερε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ α' χορός στε φανων δο ξης α ζι ω σον ⁶ ^λ ^Γ

Ὡδὴ στ'. ⁶λ Τὴν θείαν ταύτην καὶ παντίμον τέλουν
 τες εὐορτήν οἱ θεὸ φρονες ^π9 τῆς Θεοῦ μὴ
 τορὸς ^π9 δευτέρας χεῖρας κροτῆσωμεν ^Δδ
 τονεξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶λ
 Ὡδὴ ζ'. ⁶λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶λ τη
 κτίσει οἱ θεὸ φρονες ⁶λ παρὰ τὸν κτί
 σαντα ⁶λ ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶λ ἀνδρεί
 ὡς πατήσαντες χαιρόντες ἐψάλλον ⁶λ υ
 περυμνηήτε ^π9 ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
^Δδ καὶ Θεὸς εὐλόγητος εἰ ⁶λ
 Ὡδὴ η'. ⁶λ Ἄνιμου μέν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ^{6λ}

^{6λ} Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δ το τε μεν τυ που μενος ^{6λ} νυν

δε ⁺ ενεργου μενος ^{πq} την οι κου με νην α πα

σαν ⁺ α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δ τον Κυ ριον

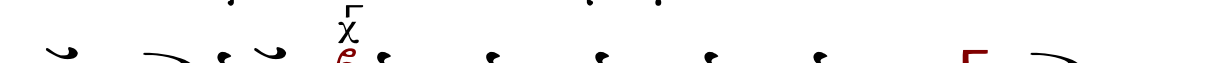
υ μνει τε τα ερ γα ^{πq} και υ πε ρυ ψου τε ^Δ εις

παν τας τους αι ω ω να α α ^{6λ} α ας

Τιμωτέρα Ὑψις ἱερός

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ⁶ ^λ ^B
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

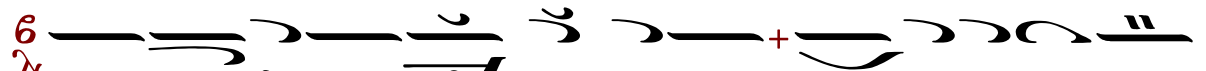

 τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

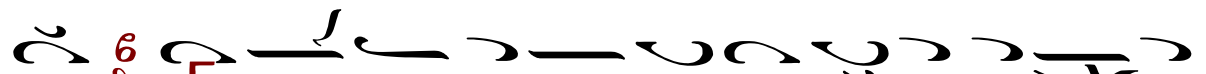

 πνευ μα μου ^{χ^Γ 6} ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ^B ριμου

⁶ ^λ ⁶ ^λ ⁺
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶ ^λ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

 σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ ^λ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ _λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ _λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶λ _λ
⁶λ _λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ _λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ _λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ _λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ _λ
 Σπίχος γ' ⁶λ _λ ⁶λ _λ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ _λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ _λ και το ε λε ος αυ του

^χ
⁶
^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

⁶
^λ με νοις αυ τον

⁶
^λ ^B Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶
^λ την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε κου

⁶
^λ σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

⁶
^λ μεν

Στίχος ^δ ^χ
⁶
^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκορ πι σεν ^χ
⁶
^λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^λ

⁶
^λ ^B Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

⁶_λ μεν

Σπίχρος ε' ⁶_λ ^χ ⁶_λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶_λ πει νων τας ⁶_λ ^χ ⁶_λ ε

υ ⁶_λ ^Δ νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε

⁶_λ ζα πε στει λε κε νους

⁶_λ ^M ^Δ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

^Π ^Δ φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν την οντως Θεο τοκον σε μεγαλυ

νομεν ⁶λ

Σπύχος στ' ^χ/_λ *Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι*

δος αὐ τοῦ μνη στῆ ναι ε λε οὺς κα θῶς

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶λ

τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ε
λ

⁶ ^κ ^Μ ^Δ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και

+ εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

[illegible]

κουσαν την οντως Θεο τοκον σε μεγαλυ

νομεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὥδή τῶν Καταβασιῶν.

Ἄ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε α υ λων νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου
 σα τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
 μη το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθησε.

Παρθένων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Ὁσίων καύχημα, καὶ σκεῦος θείων χαρίτων, Παρασκευὴ ἀνεδείχθης, ὡς νύμφη καλλιπάρθενος, Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, τῇ καθαρᾷ ἀσκήσει σου· ὃν ἐκδυσώπει Ὁσία, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθησε.

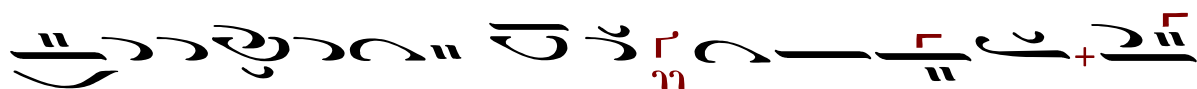
Θεοτοκίον.

Παρθένε Παναμώμητε, καὶ Μῆτερ Ἀπειρόγαμε, τοῦ Παντοκράτορος Λόγου, Θεογεννητορ Μαρία, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σὸν Υἱὸν τὸν εὐσπλαγχνον, διδόναι ἡμῖν ἄφεσιν, ὧνπερ ἡμάρτομεν Κόρη, νοῖ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος ♫ Πα

Π α α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ωνου ρα α νων αι νει ει ει τε ε α
 αυ το ο ον εν τοι οι ος υ ψι ι ι ιστοις
 σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε
 ε ε ε ω ω
 Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ

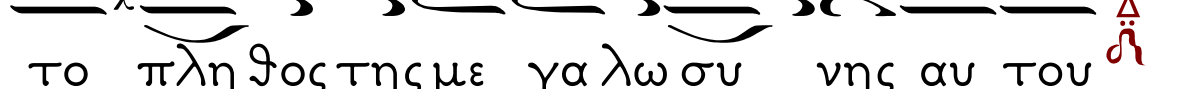

 να α αμεις α αυ του ου σοι πρε ε πει υ

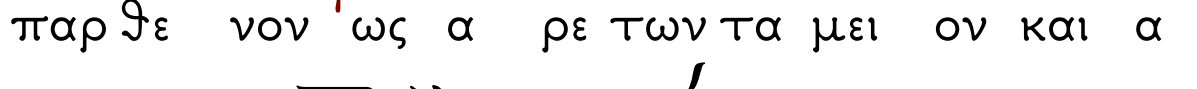
 υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

 ω

Εἴτα ἰστῶμεν στίχους δ'. καὶ
 ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
 Ὕμνος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του

 Πα ρα σκευ ην την Ο σι ι αν και καλ λι

 παρ θε νον ως α ρε των τα μει ον και α

 γα πης δο χει ον και νυμ φην του Σω τη ρος

θε ο ει δη ε πα α ξι ι ως υ
 μνη σω μεν ι να πρε σβευ η α παυ
 στως υ περ η μων προς Χρι στον τον μονον
 ε ευ σπλα αγ χνον
 αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα α ρα
 απο νε ο τη τος Μη η τερ Χρι στον
 η γα πη σας και τα του κο σμου παν τα νου
 νε χως πα ρι δου σα ι σα γ γε λον ε βι ω
 σας βι ο την ου ρα α νι ι ω φρο νη μα

τι Πα ρα σκευ η θε ο φο ρε δι ο Χρι
 στος κατ α ζι αν σε ε δο ο ζα α σεν
 Ηι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
 γα α νω
 Οι Ε πι βα ται Ο σι ι α και Καλ λι
 κρα τει α χαρ μο νι κως τε λου σι την α
 γι αν σου μνη μην η μεν γαρ γο νον ε χει σε
 θ αυ μα στον η δε ε πα α λαι η γι α
 σται τη κα τα θε σει λει ψ ανου σου του σε
 π του αις α ει δι δου την χα α ρι ιν σου

^χ_π^q **Δ**₁ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις **Δ**₁ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγμου ^χ**Δ**₁ πα σα πνο η αι νε σα τω τον
 Κυ ρι ον **Δ**₁
^χ_π^q **Δ**₁ ^M **Δ** ^Π **Ω**ς μυ ρο θη κη α γι ι α ο σμη σ της
 κρειτ το νος ^M ^Π **π**_q το ι ε ρον σου σκη νος α
 φθαρ τον και ευ ω δεσ **π**_q Πα ρα σκευ η Ο σι
 α ε δο ο θη η μιν **Δ**₁ α να α βλυ υ ζον ι
 α μα τα **π**_q ο Μολ δα βι α πλου του
 σα νευ σει τη ση **Δ**₁ την σην μνη μην α γει χαι
^M **π**_q αι ρου ου σα

ζου ου ου ου σα^Δ_χ της σαρ κος ου δο λως ε
 φρο ον^Π τι ι ι σας την ψυ χι κην ω ραι ο
 τη η τα^Δ α σπι λον του τω ω τη ρη η η
 η η σα α α α σα^Π_χ και τον α γω να α
 α νυ σα α σα^Δ λαμ πα δη φο ρος ει σε λη
 η λυ υ υ θας εις το ο ον νυμ φω^Κ ω ω να
 της α^Π ι ι δι ι ι ι ι ου ζω ω ω ης
 Αλλ^Π_χ ω Πα α ρα α σκε ευ η Ο
 σι ι ο πα α α αρ θε ε ε ε νε^χ_χ α
 παυ στως ι^Δ κε ε τε ε ευ ε υ περ^Π
 τω ων^Δ τι μω ων των σε^Π_χ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^π_χ ^π_q ^q
 και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω ω νων Α α α μην

^π_q ^q
 Μα κα ρι ι ι ι ζοο με ε εν σε ε

Θε ε ο ο το ο ο ο κε ε Πα α αρ θε

^π_q ^q
 ε ε ε νε και δο ζα α α α ζοο με

ε εν σε ε οι οι πι ι στοι οι οι οι κα α

^κ_q ^q
 τα α χρε ε ε ε ος την πο ο ο λιν

^χ_q ^q
 τη η ην α α σει ει ει στον το τει ει

^π_q ^q
 ει ει ειχος το ο α αρ ρηη κτοον την

αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι

αν και αι κα α τα φυ υ γη η η η η
 η η η η η η η ην τω ων ψυ χω ων
 η η μων

ἤχος πλ. α'. Ἀργοσύνητομος

Ἰχθὺς τοῦ Πά

Δοξα σοι τω δειξα ντι το φως δοξα
 εν υψιστοις Θεω και επι γης ει ει ρη
 η νη εν ανθρωποις ευδοκισια
 Υμνου μεν σε ευλογου μεν σε προσκυ
 νου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχα
 ριστου μεν σοι δια την μεγααλην
 σου δοξαν
 Κυριε βασιλευ επουρα νιε Θε
 εεε Πατερ παντοκραατορ Κυρι
 ε Υιε μονογενης Ιηησου Χριστε

Π Μ

και Α α γι ον Πνευμα

χ
q̣

κ̣υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην

α μαρ τι αν του κο ο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κο ο σμου

Π ροσ δε ε ζαι την δε η η σιν η μων

ο κα θη με νος εν δε ζι α του Πα τρο

ο ος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ο ξαν Θεου Παατρος α μην

✠
Კ

✠
Კ Κα θε κα α στην η με ραν ευ λο γη

σω σε και αι νε σω το ο νο μα α α α

σου εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω

να α του αι ω ω νος

✠
Კ

✠
Კ Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε ε εν

τη η με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη

η τους φυ λα χ θη η ναι η μας

✠
Კ

✠
Კ Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ρων η μων και αι νε το ο ο ον

και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α μην
 Γενοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
 μας κα θα α α περ ηλ πισαμεν ε πι σε
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
 ε ε δι δα ζο ον με τα δι και ω μα
 τα α σου
 Κυ ρι ε κα α τα φυ γη ε γε νη θης
 η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με
 ασαι την ψυ η χη ην μου ο τι η μαρ
 το ον σοι

Κυ ρι ι ε π ρ ο ς σ ε κα τε ε ε ε φυ γ ο ν
 δι δ α ζ ο ο ο ν με του ποι ει ν το θ ε λ η μ α
 α σου ο τι συ ει ει ο Θ ε ο ο ς μου
 Ο τι ι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω ω η η ς εν
 τ ω φ ω ω τι ι ι σου ο ψ ο ο ο με θ α
 φ ω ς
 Πα ρ α α α τ ει ει ει ει ν ο ν το ε λε ε
 ο ο ο ς σου τοι ς γι ν ω σ κ ο υ σ ι ι σε
 Α γι ο ς ο Θ ε ο ς Α γι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς
 Α γι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η
 (ἐκ γ').
 μ α ς

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α μην

Αγιος αθανάτος ελεησον

η μας

Αγιιο ο ο ο ος ο Θεο ο ο ος

Αγιιο ο ο ος Ισχυρο ο ος

Αγιιο ος α α θανατος ελε

ε ε η σο ο ον η η η η μα α α

ας

Ἀπολυτίκιον (Παλαιόν)

Ἐν Ἱορδάνῃ...

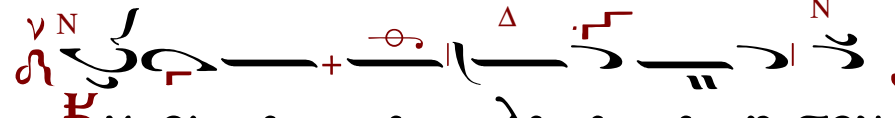
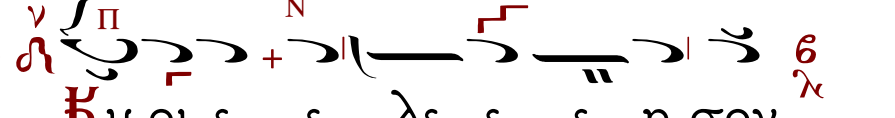
Ἦχος ἑ Πα

^{χ̣}_π^π
^π_γ Της χα μαι ζη λου τρυ φης σο φως την α
 πο λαυ σιν ^Δ_α υ πε ρι δου σα προς θει α
 η ηρ θης σκη νω μα τα ^π_γ και των ι α σε
 ων ⁺ τοις πιστοις πη γην κα τε λι πες ^Δ_α το ι
 ε ρον σου σκη νος Μη η τερ πα νευ φη με ^π_γ
 Καλ λι κρα τει ας το καυ χη μα το σε πτον ^Δ_α
 και βε βαι α προ στα α τις Πα ρα σκευ η ^Δ_α Μη
 παυ ση θερ μως Χρι στω τω Θε ω υ περ η
 μων α ει πρε σβε ευ ου ου σα α α ^{χ̣}_π^π
^π_γ

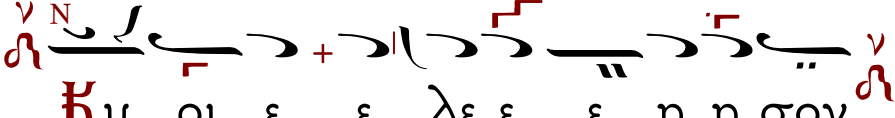
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

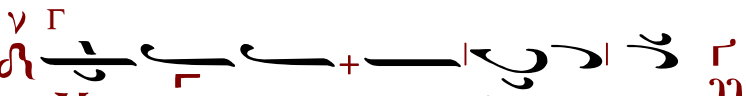
ΕΤΕΡΑ.

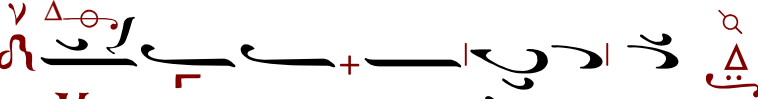
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

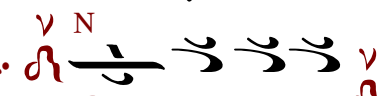
7. ^ν ^Γ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^ν ^Δ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^N ^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α΄
 Ὕψος Δι

Γ
 Δ

Ἄ μη η ην

Στίχ. α΄
 Δ Μ
 Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το Α γιον αυ του

Δ Μ Δ Β
 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄
 Δ Μ
 Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ Μ Δ Β
 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκίου Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

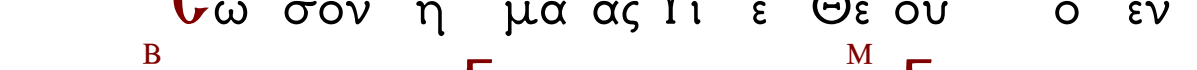
Ἄμην
Σπῆχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρί-
ον αἰνεῶ Κυρίον ἐν τηζῶ ἡ μου
ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
ᾤωσον ἡμᾶς ὦ ἱεθεοῦ ὁ ἐν
Ἁγίοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁ
ψαλλόντας σοὶ ἀλλήλου ἰα

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

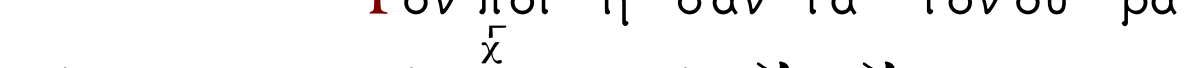
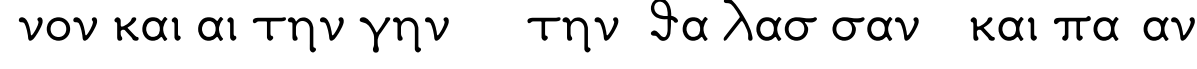

 Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πεις

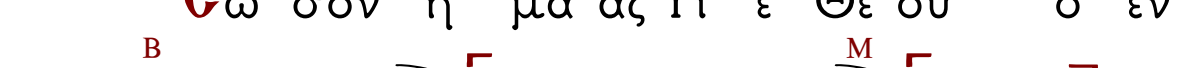
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

 του

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

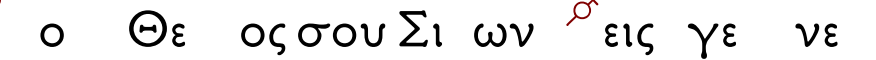
 ψαλλοντας σοι αλ λη λου ι α

 Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα

 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

 τα τα εν αυ τοις

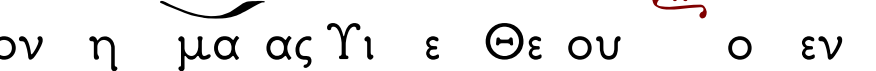
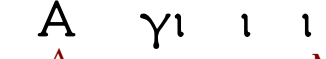
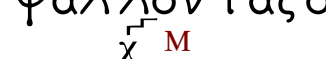
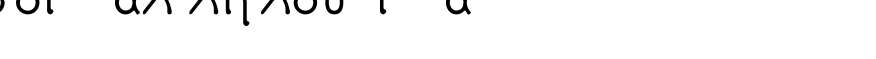
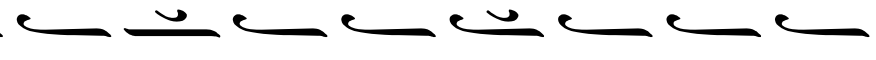
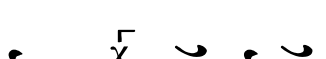
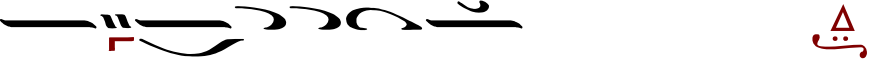
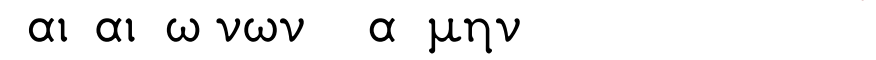

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ο ος

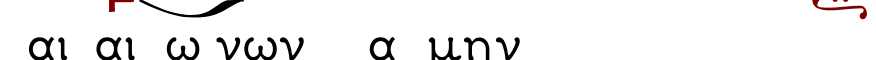
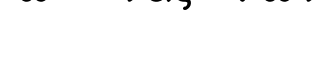
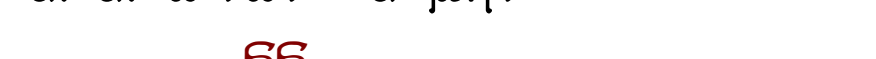
^Δ ^M ^Γ ^Δ
ψαλλοντας σοι αλληλουι α

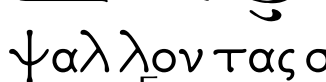
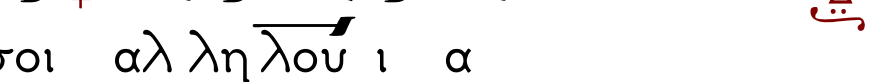
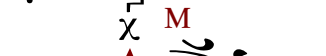
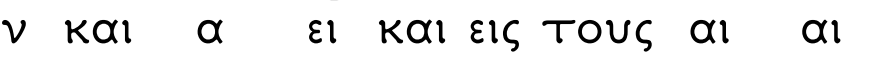
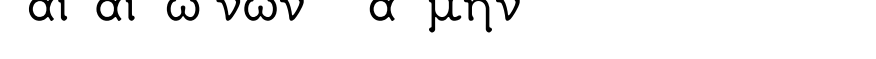
Σπ^χ. δ^ν.

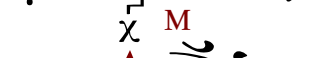
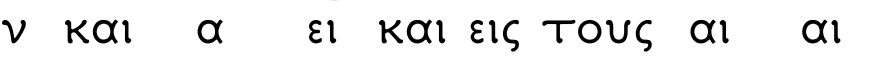
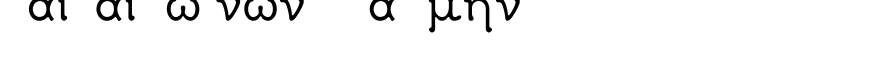

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

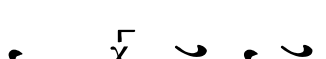
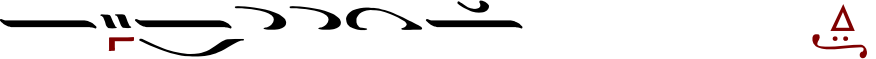
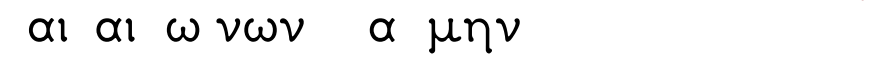

α αν και γε νε αν

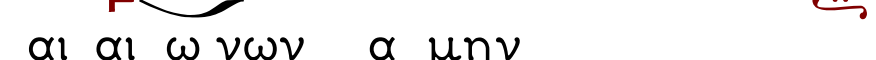
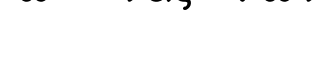
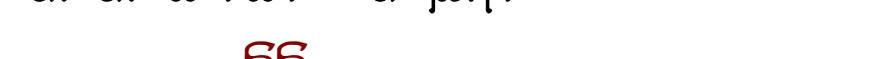

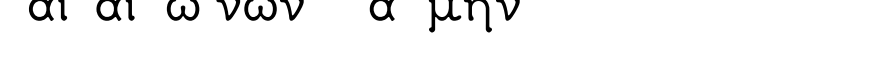

ω νας των αι αι ω νων α μην

^M
^Δ ^Δ ⁺ ^Δ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ ^{ζ'}
τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι
^B
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ ^B
πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^{χ'} ^M
^ν ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ ^B
δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^χ ^M ^{ΓΔ} ^Δ
⁶ γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος α'.

Στίχος. ^χπ ^ππ
9

Υ πο με νων υ πε μει να
τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι και ει
ση κου σε της δε η σε ω ως μου

Ἀπολυτίκιον (Παλαιόν)

Ἐν Ἱερδάνη...

ᾠχος 4 Πα

^χπ ^ππ
9

Της χα μαι ζη λου τρυ φης σο φως την α
πο λαυ σιν υ πε ρι δου σα προς θει α
η ηρ θης σκη νω μα τα και των ι α σε
ων τοις πιστοις πηγην κα τε λι πες το ι
ε ρον σου σκη νος Μη η τερ πα νευ φη με
Καλ λι κρα τει ας το καυχη μα το σε πτον

καὶ βε βαὶ ἀπροστα αῖ τις Παράσκευη ^Δ Μη

παύση θερμῶς Χριστῶ τῶ Θεῶ ὑπερ ἡ

μῶν ἀειπρεσβευοῦ σα αἶ αἶ ^π ^q

Ἀπολυτίκιον (Παλαιόν)

Ἐν Ἰορδάνῃ...

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

ἤς χα μαι ζη λου τρυ φης σο φως την α
 πο λαυ σιν υ πε ρι δου σα προς θει α
 η ηρ θης σκη νω μα τα και των ι α σε
 ων τοις πιστοις πη γην κα τε λι πες το ι
 ε ρον σου σκη νος Μη η τερ πα νευ φη με
 Καλ λι κρα τει ας το καυ χη μα το σε πτον
 και βε βαι α προ στα α τις Πα ρα σκευ η Μη
 παυ ση θερ μως Χρι στω τω Θε ω υ περ η
 μων α ει πρε σβε ευ ου ου σα α α α

Ἐτερον.

Ἦχος α'. Τῆς Ἐρήμου πολίτης

χ^π
π⁹

ω σπερ βλαστημα θειον επι βαταιτι

μω σι σε και η Καλ λι κρατεια Μητερ ως

προστατιν και εφορον παρχεις γαρ ει Πα

ρασκευ η ως χαριν κκτημενη εκ Θεου της

θερμης σου προστασι ιατας δωρεας

τοις ευλαβως βοωσι σοι δοξατω δε δωκο

τισοι ισχυν δοξατω σε στεφανωσαντι

δοξατω ενεργουντι δι' α σου πασιν ι

α αμα τα

π⁹

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἦχος β΄

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Σπ'χ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 9:2-12

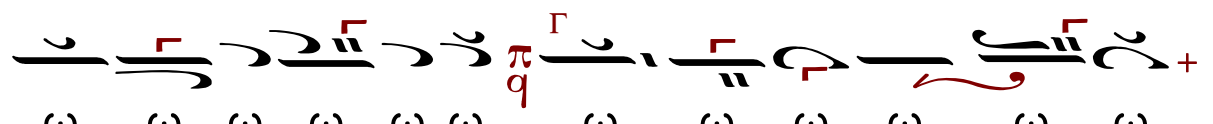
Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἦ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἦ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἦ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἦ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ

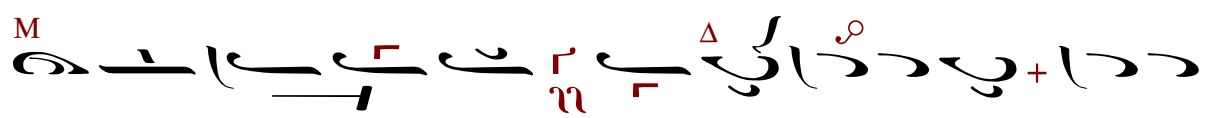
πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ
σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν
μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ
ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα
στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινὰ δῶμεν τῷ
Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. ᾠχὸς β'

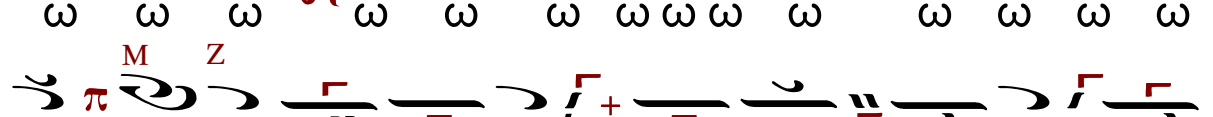
Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

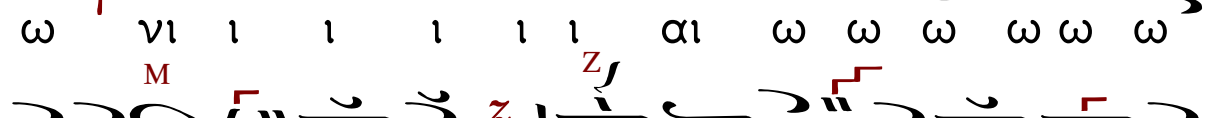
Σπ'χ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν.

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω α ι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ι ι ι α ι ω ω ω ω ω ω

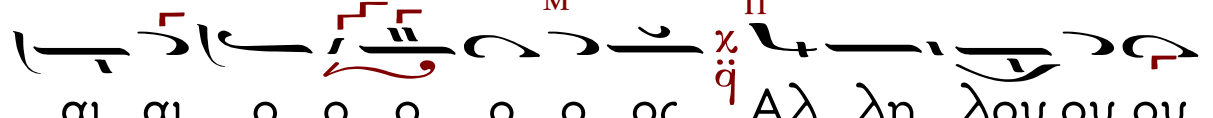

 ω ν ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

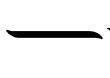

 α ι α ι ο ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

 ο υ ι ι ι α α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ε

 λαβομεεν Πνευμα επουραανιον ευρο

 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι

 αδα προσκυνοῦ σου οὐ οὐντες αὐτῇ γὰρ

 ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν

 ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωῆν αἰῶ ῶ

 νι ον

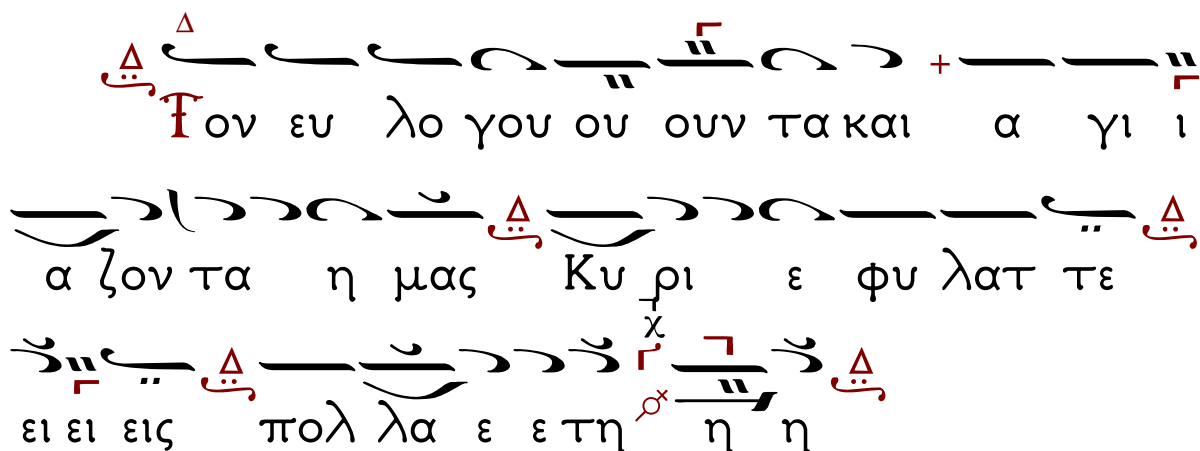
Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

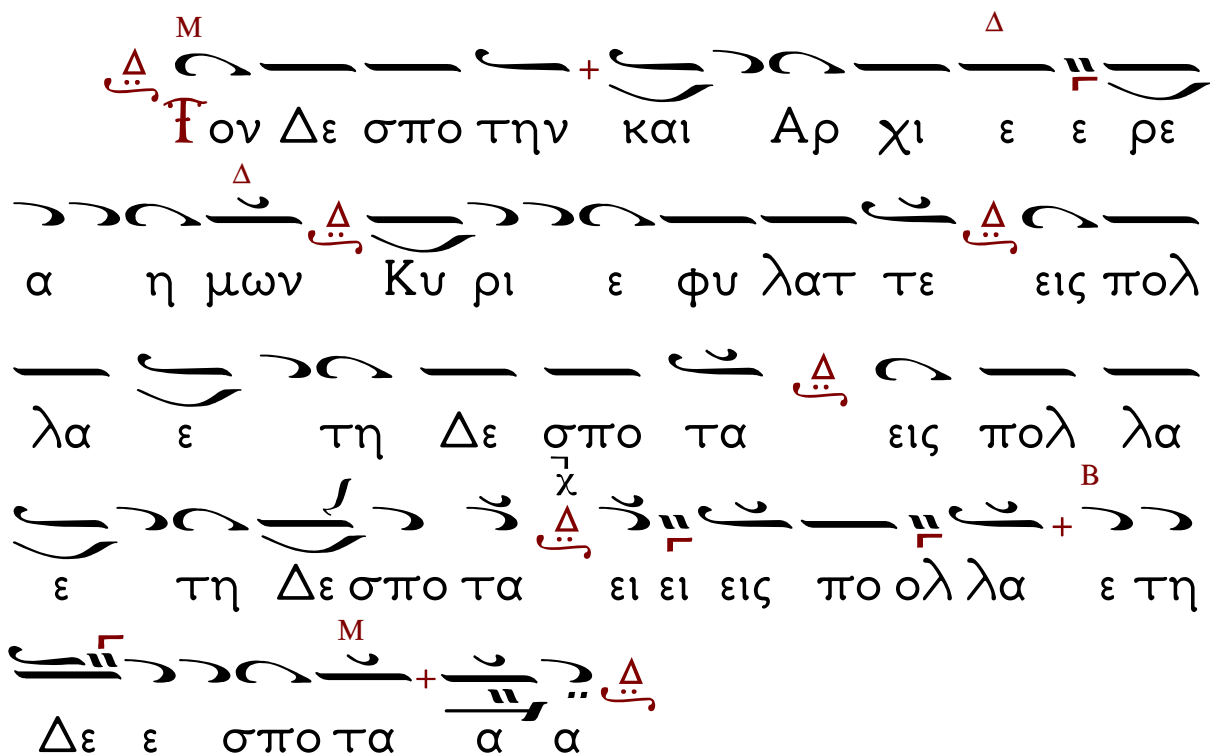
Ἰχθὺς ὑπὸ Δι

^M
Α[.] αμην + Δ
^B
Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον +
(Δίς)
ως του αι ω νος
6
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον ζ'
α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος
A

Τόν Εὐλογούντα...

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροφάντη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.